

תפ"ח 14610/05/15 - מדינת ישראל נגד זאור נטרושילי - התייצב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 14610-05-15 מדינת ישראל נ' צפון (עציר) 17 ספטמבר 2015

ואח'

בפני כב' השופטת מרים דיסקין, אב"ד כב' השופט רענן בן-יוסף כב' השופט ציון קאפח
מדינת ישראל
המאשימה

על-ידי ב"כ עו"ד מאיה בן-מיכאלי

נגד

הנאשם

3. זאור נטרושילי - התייצב
על-ידי ב"כ עו"ד שחר מנדלמן

גזר דין

נאשם 3 (להלן: "**הנאשם**") הועמד בתחילה לדין בכתב אישום שהחזיק שבעה אישומים, בו יוחסו לו שורה של עבירות במסגרת קשירת קשר להבאת נשים מרוסיה למדינת ישראל, על מנת שתספקנה שירותי מין תמורת תשלום, תוך שהנאשמים, ובכללם הנאשם, מקבלים מחצית מדמי האתנן. במסגרת זו, פעל כל אחד מהנאשמים לקידום הקשר והיה אחראי לביצוע פעולות מסוימות.

בטרם שמיעת ראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן, שיש בו הקלה משמעותית לעומת כתב האישום המקורי.

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו.

בפרק המבוא, מתאר כתב האישום קשירת קשר בין נאשם 1 לבין דימה איסקוב (אחיה של נאשמת 2), לשם הבאת נשים מרוסיה אל מדינת ישראל על מנת שתספקנה שירותי מין תמורת תשלום, תוך שהנאשמים 1 ו-3 מקבלים מחצית מדמי האתנן. כל אחד מהנאשמים פעל לקידום הקשר בתחומי שלו. לשם כך, פורסמה מודעה באתר אינטרנט בחו"ל, המציעה עבודה לנשים בישראל, נשכרו דירות והנאשם 1 רכש כרטיסי התקשרות למכשירי טלפון ניידים ומסרם לידי הנשים, לשם יצירת קשר יום יומי באופן המאפשר פיקוח וקבלת דיווח שוטף. בטרם הגעת הנשים ארצה הובהרו להן תנאי העסקתן ובהם התמורה שתשולם להן, הדירות השכורות והתשלום עבורן, הסכום אותו נדרשו לשלם כבטוחה להמשך שהייתן בישראל עד לתום התקופה שהוסכמה, חובת דיווח על כל יציאה מהדירה ואיסור שיתוף פעולה עם המשטרה במידה ומי מהן תיעצר.

מכאן ואילך, מייחס כתב האישום לנאשם מעורבות בארבעה מקרים. בכל אחד מהם יש תיאור של האופן שבו נוצר הקשר עם האישה, דרך הגעתה לישראל ותנאי העסקתה.

בכל אחד מארבעת האישומים בולט חלקו הדומיננטי של נאשם 1. חלקו של הנאשם מצומצם יותר. על פי האישום הראשון, הנאשם העביר את האשה מדירה שכורה אחת לדירה אחרת ואסף את כספי האתנן.

על פי האישום השני, קיבל הנאשם את האשה בשדה התעופה והוביל אותה לדירה שכורה. מידי יום, הגיע הנאשם, ביחד עם נאשם 1 או לחוד, וגבה את כספי האתנן.

גם האישום השלישי מתאר ומפרט את דרך הפעולה. הנאשם שכר דירה עבור האשה וגבה ממנה, ביחד עם נאשם 1, את כספי האתנן.

על פי האישום השביעי, פעל הנאשם באותו תווך. לאחר הגעת האשה לארץ, קיבל אותה נאשם 1 בשדה התעופה. האשה הועברה לדירה אשר נשכרה על ידי הנאשם.

על אלה יוחסו לנאשם בכל אחד משלושת האישומים הראשונים, עבירות של סרסרות למעשי זנות, עבירה לפי סעיף 199(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") וקשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק. האישום הרביעי (השביעי בכתב האישום) מייחס לו עבירות של סיוע להבאת אדם לשם עיסוק בזנות, עבירה לפי סעיף 202 לחוק ביחד עם סעיף 32 לחוק וקשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

הסדר הטיעון

הסדר הטיעון כלל הסכמה לעונש קונקרטי, ולפיה הצדדים יעתרו במשותף להטיל על הנאשם 6 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מביצוע עבירות.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

בישיבות מיום 23.07.15 ומיום 08.09.15 הציגה התובעת את נימוקי הסדר הטיעון ועתרה לכיבודו.

העברין העיקרי, דימה איסקוב, לא אותר. חלקם של הנאשמים הינו "חלק משני", כהגדרתה, בהשוואה אליו. עוד הוסיפה כי צמצום מספר הנשים מ-7 ל-4 נלקח אף הוא בחשבון. על כפות המאזניים מונחות, מצד אחד, מהות העבירות, הפוגעות בכבודן ובחירותן של נפגעות העבירה אשר נאלצו לעסוק בזנות בשל מצוקה כלכלית. מאידך, שיקולים לקולא ובהם קשיים ראייתיים והודאת הנאשם אשר חסכה הצורך בהעדת הנשים, על כל הכרוך בכך.

התובעת הוסיפה והדגישה כי הקשר נרקם בין נאשם 1 לבין דימה.

הסנגור הצטרף לטיעוני התובעת ולעיתרתה. לדבריו, הקשיים הראייתיים היו לא מבוטלים וחלקו של הנאשם היה מצומצם. בפועל, עסק הנאשם בתיווך ומתן אמצעים. עוד הוסיף הסנגור כי מצבו הכלכלי של הנאשם דחוק וכי הוא נעדר עבר פלילי.

הנאשם, בדבריו לעונש, הביע צער.

דין והכרעה

הערך החברתי שנפגע:

דומה שאין צורך להכביר מילים אשר למידת חומרתן של העבירות עליהן עומד הנאשם ליתן את הדין. במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים בדמות אוטונומיות היחיד, חירות, כבוד, גופן ונפשו של נפגעות העבירה וכן בזכותן לשוויון ולרווחה הפיזית ונפשית.

יפים לענייננו הדברים שקבע כבוד הש' חשין בע"פ 3520/91 הלנה תורג'מן נ' מ"י, פ"ד מז(1) 441:

"סרסרות למעשי זנות היא מן המכוערים שבמעשי אדם. מעשים מכוערים עושים אנשים מכוערים, פאראזיטים אנושיים - שמא נאמר תת אנושיים - שהמחוקק הורנו כי יש וראוי להיפרע מהם".

מתחם הענישה:

כמצווה עלינו על פי חוק, תיקון 113, אין אנו פטורים מלבחון את העונש המוסכם (ראה לעניין זה ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (04.12.13)).

בעבירת סרסרות לזנות, השיתו בתי המשפט על ערכאותיהם השונות, עונשים מגוונים, כאשר העונש המוצע אינו חריג, זאת כמפורט להלן:

בע"פ הלנה תורג'מן נ' מדינת ישראל, הנ"ל. הורשעה אישה בסרסרות למעשי זנות והחזקת מקום לשם עיסוק בזנות והושת עליה עונש מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים.

ת"פ 2327-06-10 מדינת ישראל נ' מזור (פורסם בנבו, 28.04.11) הורשע הנאשם בכך שהחזיק בדירה שנועדה לשם עיסוק בזנות. בדירה הועסקו נשים, אשר העניקו שירותי מין תמורת תשלום, ללקוחות שהגיעו לדירה, כשהנאשם קיבל לידיו מהן, כמחצית מהאתנן שניתן על ידי הלקוחות לנשים אלו. על הנאשם הושתו 15 חודשי מאסר, מתוכם יהיו 6 חודשים לריצוי בפועל, בדרך של עבודות שירות.

בת"פ 2564-08 מדינת ישראל פרקליטות מחוז המרכז נ' אשכנזי הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של ניהול מקום לשם זנות וסרסרות למעשה זנות כאשר מדובר בתקופה של חודש ימים בשנת 2007, והושתו עליו 14 חודשי מאסר, מתוכם 6 חודשי מאסר בפועל, בדרך של עבודות שירות.

בתפ"ח 41702-10-12 מדינת ישראל נ' פרדריקו (עציר) ואח' הורשע הנאשם, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בעבירות של סרסרות למעשה זנות - עבירה לפי סעיף 199(א)(1) ו-(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); סיוע לגרימה לעזיבת המדינה לשם זנות - עבירה לפי סעיף 376ב(א), בצירוף סעיף

31 לחוק. העונש שהושת על הנאשם, בין השאר, עמד על 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

בת"פ 10455-09-10 **מדינת ישראל נ' סולוביוב** הורשעה הנאשמת על פי הודאתה בכך שהחזיקה מקום לשם זנות ועסקה בסרסרות למעשה זנות. בשל כך נגזרו עליה 12 חודשי מאסר, מהם 3 חודשים לריצוי בפועל בדרך של עבודות.

בשעה שאנו מבקשים לכבד את ההסדר, עומד לנגד עינינו השינוי המהותי של כתב האישום המתוקן, אשר מיתן באופן משמעותי את כתב האישום המקורי במספר האישומים.

אחר כל אלה, ובכלל זה השיקולים אשר הנחו את התביעה בגיבוש ההסדר, שוכנענו כי יש לכבד את ההסדר לפי שהשיקולים אשר עמדו בבסיסו נמצאו ראויים וענייניים. ההסדר עונה על האינטרס הציבורי, בשים לב לנימוקים ולנסיבות אשר פורטו לעיל (ראו לעניין זה ע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פד"י נ(1), עמ' 577).

אשר על כן, בכבדנו את הסדר הטיעון, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 6 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 20.04.15 עד יום 12.07.15.
הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום **20.09.15** בשעה **09:00** בבימ"ר "ניצן". תנאי השחרור של הנאשם יעמדו על כנם עד להתייצבותו לריצוי עונשו.
2. מאסר על תנאי של 24 חודשים שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירות לפי סימן י' לפרק ח' וסימן ז' לפרק י' לחוק העונשין, או עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע.
3. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 50,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מתום ריצוי מאסרו, מביצוע עבירות לפי סימן י' לפרק ח' וסימן ז' לפרק י' לחוק העונשין, או עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע. לא יחתום על ההתחייבות, ייאסר לתקופה של 50 יום.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום, ד' תשרי תשע"ו, 17 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים והנאשם.

ציון קאפח, שופט

רענן בן-יוסף, שופט

**מרים דיסקין, שופטת
אב"ד**